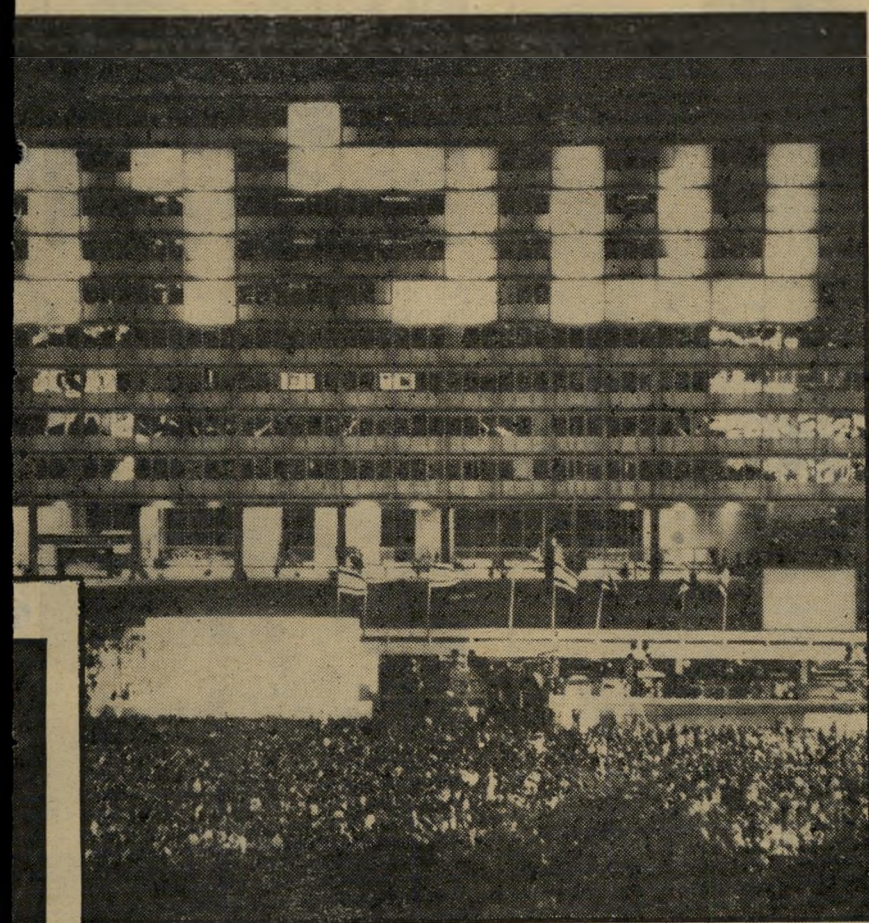


שילום בגין



נערת השלום: לא ישא גוי' אל גוי' חרב .. שלום" מורכב מאובעים חדרים בעירייה

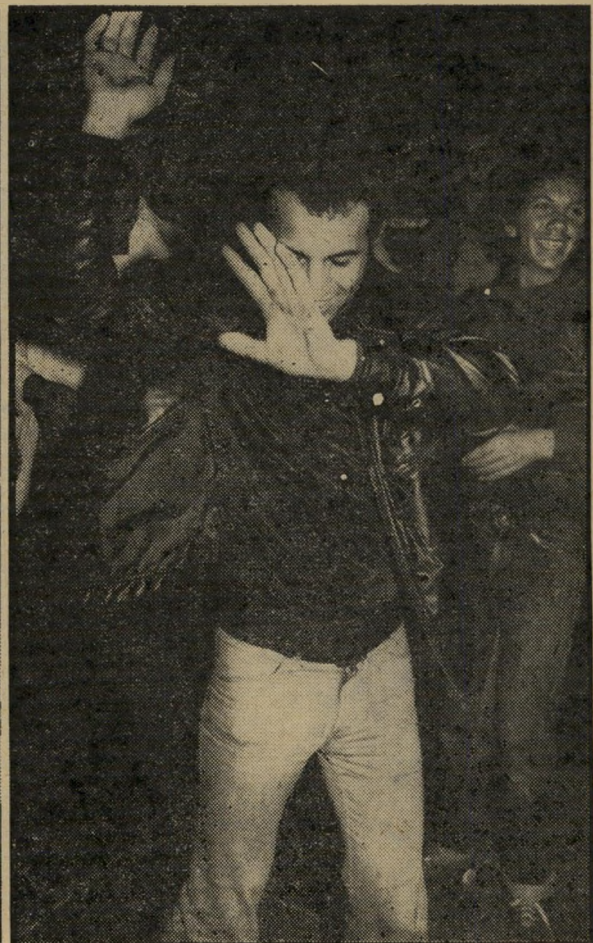
ההמונים בכיכר מלכישלאל עזרו את נשימתם. על המסך ניראו בגין, סאדאט וקארטר כשהם חותמים. "אני לא מאמינה, ממש לא מאמינה", מילמלה לעצמה אשה בגיל העמידה כשהיא חובקת בזרועותיה את בנה הפעוט. היה זה הרגע היחיד שבו השתרר בכיכר החוגגת שקט מוחלט.

כאשר תמו הנאומים מושינגטון נשמעו שאלה אדירה בכיכר החוגגת. כאילו מאליהם נוצרו מעגלים ואנשים החלו רוקדים כמטורפים. קבוצת-צעירים, שהגיעה מבית-הנוער בית צ'רנו ביפו, בלטה במיוחד. אחוזי התלהבות וכאילו מאיימים לקרוע את דיגלי ישראל, מצרים, וארצות הברית נכנסו הצעירים לאכסטזה מוחלטת. הם הניפו שלטים וברורות שעל כל אחד מהם היתה כתובה מילה אחת — שלום.

התאורה בחלק מן החדרים בבניין עיריית תל-אביב יצר הכתובת שלום ענקית על חזית הבניין. בתי-הקפה שבכיכר המו מאדם, מאות אנשים הקישו כוסות לחיים. "השלום הזה יחזיק!" צהל משה עוזרי תושב יפו. הצעיר מקורזל השיער חיסל בלגיונות נימרוצות בקבוקי בירה בזה אחר זה.

אבי בר-ברוך בן ה-27, מדריר בבית צ'רנו, המשיך להשתולל עם חניכיו. שעות ספורות לפני כן הגיע אבי בריצה לכיכר כשהוא נושא בכליו גירים צבעוניים. בידים מלוכלכות מצבעי-הגירים הוא צייר על המידרכה ציור יפהפה ענק — הציור נראה כתעתיק מציור בריאת העולם של מיכלאנג'לו — אלוהים ה' מזוקן והטוב בורא את האדם בשליחת אצבע אליו. לכך הוסיף אבי ציורים אקטואליים. בדייקנות מפתיעה הוא צייר את פניהם של בגין, קארטר וסאדאט. על ראשו של קארטר הוסיף זר מנצחים — זר דפנה.

"שלום זה אתה ואני" כתב בר-ברוך באותיות מאירות עיניים. כשהשלים ציור-



שניים מתוך הרבבות: ערבי רוקד, תינוקת יהודיה מנופכת בדגל